

Τα Μετόχια της Μονής Κύκκου στη Μικρά Ασία και στον Πόντο

/ [Ιερές Μονές](#)

Κωστής Κοκκινόφτας, Κέντρο Μελετών Ιεράς Μονής Κύκκου

Μετά την κατάκτηση της Κύπρου από τους Τούρκους, το 1571, και την εκδίωξη των Λατίνων, η Ορθόδοξη Εκκλησία του νησιού άρχισε να αναδιοργανώνεται και να ανακτά μέρος της κτηματικής της περιουσίας, που είχαν σφετεριστεί οι προηγούμενοι κατακτητές.

Το ίδιο συνέβη και με τη Μονή Κύκκου, που σταδιακά δημιούργησε ένα πολύ καλά οργανωμένο δίκτυο Μετοχίων, τόσο εντός, όσο και εκτός Κύπρου, γεγονός το οποίο συνέτεινε ώστε να αποτελέσουν στα χρόνια της Τουρκοκρατίας έναν από τους κυριότερους αγωγούς μεταλαμπάδευσης στην Κύπρο των πνευματικών επιτευγμάτων του ευρύτερου Ελληνισμού.

Σε επιστολή του, ημερομηνίας 12 Μαρτίου 1879, εννέα μόλις μήνες μετά την καθεστωτική αλλαγή του 1878, ο Ηγούμενος Κύκκου (1862-1890) Σωφρόνιος ενημέρωσε τη βρετανική διοίκηση, ότι η Μονή είχε εκτός Κύπρου δύο Μετόχια στην Κωνσταντινούπολη, ένα στη Σμύρνη, ένα στην Προύσα και ένα στην

Αδριανούπολη. Προφανώς, αναφερόταν στα πλέον προσοδοφόρα από αυτά, αφού γνωρίζουμε ότι την ίδια περίοδο είχε στην κατοχή της και τα Μετόχια της Αττάλειας στη Μικρά Ασία και της Τρίπολης στον Λίβανο.

Από άλλες πηγές είναι γνωστό, ότι στα χρόνια της Τουρκοκρατίας είχε επίσης Μετόχια στη Λάρισα, στις Σέρρες, στη Φιλιππούπολη της Ανατολικής Ρωμυλίας, στην Τσέριανη της Ηπείρου, στην Αδριανούπολη και στην Περίσταση της Ανατολικής Θράκης, στην Αμάσεια του Πόντου και στην Κω της Δωδεκανήσου.

Από τα Μετόχια αυτά θα παρουσιαστεί στη συνέχεια η ιστορία εκείνων της Σμύρνης, της Αττάλειας, της Προύσας και της Αμάσειας.

[Διαβάστε ολόκληρο το κείμενο](#)